

Publicerad 2016-02-01 13:04 av Knoparemoj

EN SOLSKENSHISTORIA

EN SOLSKENSHISTORIA

När du föddes till denna värld var du helt blind
Man kunde bara acceptera, men visst kom det en tårar
på din mors kind
Så älskad du var, du kära lilla människobarn
Många sa att det här, var på grund av djävulens hemska garn

Du växte upp och blev en riktig fröjd för alla
Man hörde dig jämt gå och sjunga och tralla
Glädjen fanns även om du inte kunde se solens ljus
Så spred du värme och kärlek i alla våra hus

Alltid fanns det något att glädjas över i detta livet
Poesin tog över och du började så småningom få något skrivet
Det fanns aldrig någon bitterhet utan livet som du sa, är en gåva
Skrifterna handlade många gånger om Herren och vad han ska lova

Så en dag när du var sjutton år ramlade du och slog i huvudet där bak
Din syn trädde fram du kunde se allt underbart, alldeles klart
Då såg man verkligen vilken ängel du gestaltade så otroligt
Nu kom din vår med kärleken och allt blev så innerligt soligt

Bo Grapensskog

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Knoparemoj med Poeter.se id #61841 innehar upphovsrätten